

Nr 409

Av herr **Johansson** i Stockholm m. fl., om beviljande av medel till konstnärlig utsmyckning av statliga byggnader.

1937 års riksdag beslöt på förslag av dåvarande departementschefen att ett belopp, som icke understeg en procent av byggnadskostnaden, skulle anslås till konstnärlig utsmyckning när medel beviljades till statliga byggnader. Tillkallade sakkunniga hade föreslagit två procent av byggnadskostnaderna till detta ändamål. I den stora nedskärningen av statsutgifterna under krigsåren försattes denna princip ur kraft, och i stället har varje år anvisats reservationsanslag på väsentligt lägre belopp. Under flera år har 200 000 kronor anvisats för ändamålet, och samma summa föreslås i år, trots att statens konstråd föreslagit, att den av 1937 års riksdag godkända principen skall återinföras. Mot detta förslag har tidigare anförts, att byggnadskostnaderna stigit avsevärt sedan 1937 och att den föreslagna procenten blir en rätt hög summa, men kostnaderna för gjutningsarbeten och hantverkshjälp och övriga framställningskostnader torde ha stigit i samma grad. Prisfördyringen och penningvärdets försämring drabbar också konstnärerna, och statens konstråd finner det angeläget att deras arvoden höjes i samma grad som lönerna på arbetsmarknaden. Allt detta utgör starka motiv för ett återinförande av de riktlinjer, som beslutades år 1937.

Med hänvisning till ovanstående hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om återupplivande av den av år 1937 års riksdag godkända principen att vid beviljande av medel till statliga byggnader i anslaget inbegripes ett för konstnärlig utsmyckning avsett belopp, icke understigande en procent av byggnadskostnaderna.

Stockholm i januari 1956

Gustav Johansson

Helmer Holmberg

Gerda Nilsson
